

(Vervolg van blz. 1)

Van overheidswege en in het buitenland bekijkt men ons als lamme goedgezaken, die werkelijk niet in nood schijnen te zijn, maar waar in werkelijkheid reeds de helft van de reders hun faktuur niet meer kunnen betalen.

Of moeten de leveranciers, herstellende en industriëlen het voorbeeld geven en al wie zijn achterstallige facturen niet betaald heeft, weigeren te leveren of te herstellen?

Dan ligt onmiddellijk de helft van de vloot in de hoek!

Reders, gij zijt heden vrijdag in statutaire algemene vergadering bijeen niet alleen om het gewoon liedje van alle statutaire vergaderingen te horen aflezen, maar om samen met uw beheerders de toestand te bespreken en te **BESLISSEN**, wat in de eerste plaats dient gedaan om de visserij naar zijn normale uitbating te leiden in 't belang van de vele kapitalen er in geïnvesteerd en de velen die er rechtstreeks of onrechtstreeks door leven.

P. VANDENBERGHE

TREFT CANADA MAATREGELLEN TEGEN OVERBEVISSING VANWEGE RUSSISCHE EN SPAANSE SCHEPEN ?

De Canadese minister van Visserij, de h. Rome Leblanc heeft in een fel opgemerkte rede de staf gebroken over de landen die de hun toegewezen vangstkota in de Noord-Atlantiek overschrijden en zich niet houden aan de overeenkomsten ter zake. Zonder speciaal de overtredende landen te noemen, was het voor eenieder die de rede gevolgd heeft, duidelijk dat de Canadese minister bijzonder de Sovjet-Unie en Spanje bedoelde. De h. Leblanc liet veronderstellen dat de Canadese havens niet meer toegankelijk zouden zijn voor de vaartuigen van de overtredende landen. De minister was tot deze stellingname ten slotte verplicht door de vele protesten vanwege de Canadese vissers die hun vangsten, vanwege de overbevissing door de betrokken landen, in de laatste vijf jaar van 40 % hebben zien verminderen. Volgens de h. Leblanc zullen Canada en de andere oeverstaten zich verplicht zien bijzondere maatregelen te treffen zo sommige landen niet wensen samen te werken in het nemen van beschermende maatregelen tegen overbevissing. Zou Canada hier onder meer ook denken aan een eenzijdige uitbreiding tot 200 mijl van zijn territoriale grenzen? Men heeft er het raden naar. In ieder geval zal de minister dit onderwerp op de dagorde brengen van de eerstkomende vergadering van de internationale commissie van de visserij in de Noord-Atlantiek. Hij zal er voorstellen de vangsten voor 1976 van 40 % te laten verminderen. Gezien de Canadese vissers 40 % minder aanbrengen en zich strikt houden aan de opgelegde vangstkota kan Canada anderszits niet meer aanvaarden dat de vissersvaartuigen van de Europese landen omgekeerd hun vangsten eenzijdig verhogen. Daarom ook zal de h. Leblanc terzelfdertijd een voorstel indienen tot verhoging van de vangstkota voor de Canadese visserij.

Ondertussen is het voor eenieder reeds duidelijk geworden dat de ongecontroleerde uitbreiding van de vloot van diepzeetrawlers geleid heeft tot de slechte konjunctuur in

onze visserij. De overbevissing door deze vissersreuzen heeft niet alleen geleid in het buitenland tot een overstelping van de markt, hetgeen men voor een tijd nog heeft kunnen wegwerken door een toenemende stockage van deze diepvriesproducten, maar ook de stockage is aan het eind van haar opneembaarheden. De marktmalaise die hierdoor ontstaan is zet zich dan natuurlijk over op de middenslagvisserij die dan eveneens het kind van de rekening wordt. Anderszits wordt het uitzwermen der vis uit de Noord-Atlantiek naar andere regionen gevoelig belemmerd en aangetast door de overbevissing door de grote schepen zodat de vangstmogelijkheden van de middenslagvisserij hierdoor eveneens beknot worden met als gevolg een heel wat kleinere aanvoer voor deze schepen.

De sanering in de visserij dient dus kordaat aangepakt aan de bron van het kwaad. Hopelijk heeft het deficitair karakter en de moeilijkheden in deze visserij dit bij de rederijen doen inzien. Dit is zeker het geval in landen zoals Frankrijk, Engeland, Duitsland enz... namelijk in landen waar het partikulier initiatief verantwoordelijk is voor de uitbating. Wat de landen van het Oostblok betreffen en we denken hier in de eerste plaats aan Rusland, Polen en Oost-Duitsland zal er een natuurlijke sanering komen wegens de onhoudbare toestand voor de rederijen gezien we kunnen aannemen dat het hier over staatsbedrijven gaat. Het is dus duidelijk dat er op die landen drukking zou moeten uitgeoefend worden opdat deze eveneens de visserij zouden beperken. Dat deze drukking moet gebeuren door het sluiten van de havens voor deze schepen zoals Canada overweegt, ofwel bij gelegenheid van het afsluiten van handelsakkoorden is zelfs aan te prijzen. West-Europa zou dan waarschijnlijk eveneens beschermd worden tegen het aanbieden aan dumpingprijzen van bevroren visfilets uit de Oostlanden, zoals onlangs op de Franse markt gebeurde met visfilets uit Oost-Duitsland aan 24 fr. het kgr. !

(Vervolg van blz. 1)

aanzien te maken en daaruit voortvloeiend grote viskopers aan te lokken. Dat mag echter niet op een willekeurige manier gebeuren en andere bewoordingen voor de handelwijze van de reders der Vestmanniey vind ik niet. Vandaar ons krachtdadig protest dat hopelijk uitwerking zal hebben voor de toekomst», aldus de h. Ghys.

In het protest was overigens ook een sanctie voorzien t.o.v. de « Vestmanniey ». Vismijnbestuurder Ghys bevestigde inderdaad dat deze treiler « black listed » werd verklaard en dit ook werd meegedeeld aan de IJslandse rederij, M.a.w. de « Vestmanniey » zal niet langer toegelaten worden tot de verkoop in de Oostendse vismijn.

Gebleken is dat ook voor volgende week een IJslandse treiler werd verwacht maar dat deze (gelukkig tijdig) heeft laten weten dat dit niet zal doorgaan.

STAKING IN IJSLANDSE VISBEWERKINGSBEDRIJVEN ?

De h. Georges Madelein, vishandelaar, die tevens optreedt als agent voor de IJslandse rederijen te Oostende, had nepens de feiten volgende versie. Er zou met name een staking aan gang zijn geweest in de IJslandse visbewerkingsbedrijven waardoor men afzetmogelijkheden ging zoeken in vreemde havens. Vlak voordat de « Vestmanniey » te Oostende moest afmeren zouden de rederij en de schipper een gesprek hebben gehad, waarbij werd meegedeeld dat bedoelde staking was beëindigd en dat de « Vestmanniey » naar IJsland moest komen verkopen.

(R.B.)

Schotland- visserijvloot over haar hoogtepunt

In de jongste tien jaar heeft de schotse vloot zich geweldig uitgebreid en gemoderniseerd. Vele oude boten werden verkocht, in het bijzonder naar Ierland. Nu schijnt het in Schotland echter tot een stilstand gekomen te zijn en de scheepswerven voeren nog slechts orders uit, geboekt in 1974. Er zijn praktisch geen nieuwe bestellingen meer. De schotse visser klaagt eveneens over zeer lage prijzen en in de verscheidene vissershavens ziet men talrijke boten opliggen. Nochtans is Schotland gezegend met een bijzondere goede ligging wat de vangstplaatsen betreft. Een zeer visrijke Westkust naar de Ierse Zee toe, de Minches, de haringrijkdom van de Shetlandeilanden, de scholrijkdom van de Noordzee, de rijke schelvisbanken van de Noord-Oostkust en de schelvis rond de eilanden. Het was aldus dat de schotse vissers in 1974 nog voor meer dan 100 miljoen B.Fr. per week aan visproducten aan land brachten. Na de voorspoedige laatste jaren is er echter een terugslag gekomen die zich langzaam doorzette vanaf het midden van 1974. In Aberdeen bv., die de haven is voor de schotse verre-visserij, liggen rijen grote trawlers op, deels ook voor onderhoud. Men beseft echter duidelijk dat er in normale omstandigheden nooit zoveel schepen tegelijk zouden opliggen, indien de markt goed zou geweest zijn. De schotse visserij beklagt zich eveneens over het feit dat de skandinaafse vissersvloot, evenals de Duitsers en de Hollanders de schotse visrijkdom met hun seinenetten komen gewisselen nadat ze hun eigen wateren ledig gevist hebben. Daarom ook had men ter plaatse liefst gezien dat Engeland buiten de E.E.G. bleef omdat er dan een kans inzat voor het weren van de E.E.G.-vloot uit de schotse wateren, iets waar eveneens de Ierse vissers voor gewonnen zijn. Wat ook een teken aan de wand is, is het feit dat de schotse vissers thans eerst de noodzaak aanvoelen van het vormen van producentenorganisaties en visserskoöperaties, om de moeilijkheden gezamenlijk het hoofd te bieden. Het is alleen jammer dat men wacht tot het slecht gaat om de koppen bijeen te steken alhoewel dit het duidelijkste bewijs is dat organisaties en koöperaties de juiste oplossing zijn en dit niet alleen wanneer het slecht gaat. Waren deze organisaties en koöperaties jaren terug gesticht geweest wanneer het nog goed ging in de visserij dan zouden financieel reeds sterke maatschappijen op vandaag klaar gestaan hebben om veel moeilijkheden van de visserij op te vangen. De visser is echter bijna overal ter wereld een individualiteit die zeer spoedig zijn organisatie of koöperatie verlaat wanneer het hem goed gaat of terug goed gaat. Het « beter voorkomen dan genezen » is zeker een slogan van toepassing op de visserij.